

Vzpomínka na Františka Honče

František Honč vždy lnul ke koním i přesto, že rodiče měli jinou představu. Avšak on vytrval a jeho rozhodnutí obětovat svůj život těmto krásným tvorům se ukázalo být správným, což dokazují dosažené výsledky.

Na mistrovských soutěžích téměř v každém roce po dobu jednoho desetiletí patřil mezi první tři hned dvakrát (mistrovství tenkrát bylo zvláště celorepublikové a české). Samozřejmě startoval také v soutěžích družstev, kde s p. Ludmilou Vítkovou tvořili silný tým severomoravského kraje. Vyzdvihnout zde z mnoha četných výsledků můžeme rok 1988, neboť v tomto roce zvítězil hned 3x s klisnou Turbínkou – stal se 2x mistrem ČSSR, ČSR a třetí zlato přidal s družstvem. A takto bychom mohli pokračovat dále. Ovšem jak to všechno vlastně začalo?

Hned po vyučení v Kladrubech nad Labem nastoupil jako jezdec v remontní výcvikové stáji v PP Albertovec. V této době byl ještě podnik mekkou jezdeckého sportu pod vedením mimořádné trenérské legendy mjr. Pytlíka. A právě spoluprací s ním vznikla jezdecká jména jako p. Honč, p. Režnar, p. Lamich, p. Novosad, p. Kuželka. Postupným nabýváním zkušeností F. Honč úspěšně absolvoval trenérské kursy, aby následně sám sobě, ale i ostatním mohl být trenérem. Nikdy ovšem nepohrdl možností konzultovat svá trenérská rozhodnutí s již zmíněnými kolegy. V práci již zastával post četaře neboli předáka. Byl velmi universální jezdec. Jezdil parkury, kde jeho nejmilejší klisnou byla Terešva 555 po Przedswit 10, ale také military nebo několik dostihů. Zde se pojí jedno jméno pro obě disciplíny, a to je Mor. Kůň, kterého připravoval od jeho počátku, kdy s ním absolvoval závody military, v nichž vynikal nejvíce v drezuře a crossu. Dále Mora jezdil Karel Benš, který dokázal 2x vyhrát Velkou pardubickou, 2x být druhý a 2x třetí. Sám p. Honč nadále kombinoval disciplíny parkur a drezuru. I přesto, že v parkuru dokázal jezdit na nejvyšších úrovních, jako je mistrovství republiky, nakonec vyhrála drezura. V ní se nejen umisťoval, ale především získával významná vítězství pro PP Albertovec na nejvyšší úrovni na různých koních. Jsou to známá jména třeba jako Grand, Ajďák, Mandarín, Zita, Turbínka atd.

Jak se mění doba, mění se i podmínky a možnosti a p. Honč potkává svou svěřenyni Šárku Charvátovou, která jeho život na dalších 11 let ovlivnila natolik, že odchází z Albertovce do Brna na Panskou Líchu. Šárka Charvátová popisuje: „Spolupráce s panem Hončem začala v r. 1994, od roku 1997 jsme pokračovali v Brně. Na všech mých minulých, stávajících a snad i budoucích úspěších má velký podíl právě František Honč.“ Společná spolupráce přinesla nejen mnoho tuzemských mistrovských medailí včetně zlatých juniorských přes mladé jezdce, až po seniory, ale i zahraniční např. účast na ME-Y 2000 (21. místo). Výkonnostně spolu postoupili od Z až po Grand Prix. Mezi jejich nejúspěšnější koňské svěřence patřili Turbínka, Sam, Dream Dancer a Celbant. V roce 2007 se vrací zpět na Severní Moravu na milovaný Albertovec, který prochází rozsáhlou rekonstrukcí novým majitelem panem Josefem Hájkem st. a zde se opět stává vedoucím výcviku remont a také pokračuje v trenérské dráze s další výbornou svěřenyní Danielou Křemenovou. Samozřejmě jsou zde i další, pro něž je František Honč na severu Moravy nepostradatelným. F. Honč není jen výborným trenérem drezurním, ale i skokovým, ale nezavrhl ani jeho oblíbené military, což dokazuje svými úspěchy jezdec všestrannosti Petr Lacina. Jeho dalším svěřencem, dá-li se to tak nazvat, je i jeho syn Lubomír Honč, který na skokových závodech již po několik desítek let dokazuje, že jezdeckví a lásku ke koním mají oba v krvi.